

PROPELLERBLADET

Julhälsning 1948

PROPELLERDRAGET

FFV-kamrat!

Tänk vad tiden går fort! Åter står ett nytt år för dörren. Vad månede det bära för någonting i sitt sköte? Ja, att profetera i en tid som denna är det väl ingen, som riktigt vågar, och det skall vi inte heller göra. Men att 1949 blir ett händelserikt år, det är ett som är säkert, åtminstone när det gäller FFV.

Ja, nu är det precis ett år sedan det här formatet på vår tidning gjorde sin debut. Tre nummer har kommit ut, och det här är således det fjärde. Det går således framåt, när det gäller tidningsnumrens antal, men däremot är det rätt mycket övrigt att önska med tanke på inströmningen av bidrag. Låt oss bättra oss, och inför det nya året ge varandra det Bragelöftet, att 1949 skall det bli andra takter av, och då skall vi dränka redaktionen med våra bidrag.

Nog borde redaktionen bli överhopad, om allt det, som händer och sker i FFV, kom på pränt. Tänk bara, om något litet skulle skrivas om segelflyget! Outtömliga källor finns det säkert på detta område, där ju varje uppstigning är något av en sensation. *Glöm heller inte bort pristävlingen om bästa Johannisbergs-historien!*

Så söker vi med ljus och lykta efter gamla visor författade av nuvarande och före detta elever. Visorna skall enligt beslut av Kamratföreningen sammanställas så, att vi gemensamt skall kunna få glädjas åt dem och sjunga dem på våra samkväm och kamratträffar. Skicka dem

utan dröjsmål till KFUM-gården Johannisberg, Västerås.

Så där ja, nu har vi säkert arbete för 1949. Men innan Ni bombarderar oss med Era alster, vill vi få önska Er alla

En fridfull Jul och Ett Gott Nytt År!

Redaktionen.

VIGDA.

Återigen har FFV-are gått och gift sig. De lyckliga den här gången äro: Klas Erik Söderström, Kurt Lundberg, Kjell Lagerqvist, Harry From och Stig Ljung samt nyårsdagen Inge Görjevik. Vi gratulera dem, och önska all lycka i deras viktiga förening.

TACK.

För vänlig hägkomst med anledning av vårt bröllop bedja vi få framföra vårt varmaste tack.

Ulla och Stig Ljung.

PROPELLERBLADET

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Elevtidning

Redaktionskommittén

Västeråsred.: Valentin Hofstedt,
Kurt Börjesson,
Ebbe Sjögren.

Linköpingsred.: Arne Höög.

Arbogared.: Rolf Stjernkvist.

Johannisbergsred.: Leif Waldehag,
Rune Ståhl.

God Jul

Julen är en kristen högtid och det är meningen att vi då skola stanna inför minnet av den händelse varom bibelordet talar: "Ty i dag har en Frälsare blivit född åt Eder i Davids stad" (Lukas 2: 11). För många människor har emellertid detta blivit en bisak, kanske till och med någonting åt vilket man ej ägnar en tanke. Mat och dryck, julklappar och nöjen har fått bli huvudsaken. Tyvärr!

Att önska "God Jul" är djupast sett att önska nära och kära, sina vänner och kamrater en god högtid, som har till syfte att göra oss stilla inför Jesus Kristus och vad Han genom sitt liv fått betyda för oss. Något som är värdefullare och för en livsbejakande människa mer samlande och kraftgivande i rastlös och rolös tid, finns inte. En sådan stund ger perspektiv på livet och uppenbarar vägar till glädje och lycka, ja, — en längtan att med julsalmens ord för egen del kunna bedja:

*Ack Herre Jesu, hör min röst:
Gör dig ett tempel i mitt bröst,
Uti mitt hjärta bliv och bo,
Så har jag tröst och evig ro.*

*Låt aldrig mig förgäta dig,
Ditt namn ske pris evinnerlig!
Ditt namn med fröjd jag lova vill,
Förläna mig din nåd därtill.*

(Sv. ps. 63: 13—14)

— — —
God Jul alla vänner i och genom FFFV!

ERIK TUNÅS.

En underlig julkhälsning

Detta är avsett att bliva en julkhälsning från personalen vid FFV till den eventuella läsaren. Som Du nog förstår, så känner sig vederbörande personal ställd i skottgluggen. Vad skall man skriva om? Ja, naturligtvis kan man i ren desperation tillgripa det gamla vanliga med gran, gotter, grötrim, grismat, girlander, glögg o. s. v., o. s. v., men det är inte originellt, och varför skulle man inte vara originell?

För läsaren rullas nu upp en film. Håll ögonen öppna och följ noga med.

Herr Medelberg går på julaftons morgon ut i staden för att köpa julklappar. Han kommer till ett stort varuhus i tre våningar. Där inne är liv och rörelse, och en högtalare sänder ut allsköns musik. Vid dörren står en liten tomte. Han är mycket tillmötesgående, nickar vänligt mot den besökande och säger med späd stämma: "Välkommen, välkommen. Var så god och stig in. Här är så trevligt, så trevligt. Visserligen tycker jag för min personliga del inte om musiken här inne, men man får väl ha fördrag med den för den goda sakens skull".

Herr Medelberg stiger in. Inne i varuhuset är det liv och rörelse må Du tro. Till vänster innanför dörren sitter chefen för varuhuset och beklagar sig i ett för de besökande hur besvärligt det är att förestå en sådan här inrättning. Expediterna äro alldeles hopplösa. Visserligen äro de just nu till julen kamouflerade med var sitt tomteansikte, så att deras anleten se mycket vänliga och stillsamma samt glada ut, men hu, vilka lata och sömniga eller bråkiga och högljudda varelser de i själva verket äro.

I andra och tredje våningen ligga försäljningslokaler, varför herr Medelberg, som egentligen är intresserad av dessa, skyndsamt flyr från den klagande chefen och beger sig ditupp. Där är liv

och rörelse må Du tro. Omedelbart ovanför trappan finnes ett podium, där en underhållningsavdelning är placerad. De agerande äro tre till antalet, och nog göra de vad de kunna för att roa de besökande. Den längsta av dem är utklädd till en lustig blandning av tomte och Kalle Anka, den andre sitter på en motorcykel och den tredje föreställer en korsning mellan en jultomte och en isbjörn. De sjunga samtliga på var sin melodi, men orden äro något så när lika, varför åhörarna kanske kunna gissa sig till att sången heter "Money is the root of all evil..." — en mycket, mycket lämplig sång just i detta sammanhang.

Litet längre bort finnes ett stånd, där en mycket egendomlig tomte residerar. Han är svarthårig och svartskäggig, samt har en stor gryta framför sig. I grytan rör han ständigt med en stor slev, och besökaren tror helt naturligt att här säljes glögg. Men ingalunda! I grytan är i stället vaniljsås, och tomten ifråga ser mycket lidande ut, under det att han oupphörligen ropar: "Åt aldrig vaniljsås. Ni kan bli lika sjuk som jag blev". Ett konstigt förfaringsätt att göra reklam för varorna tycker herr Medelberg, men sätten äro många, och om inte annat så gör denne tomte en god gärning till jul genom att stå där som ett varnande exempel för dem som eventuellt tänker fara söder om landsvägen och äta sig fördärvad.

I ensamt majestät står ett stort akvarium, där en tomte simmar omkring. På en av glasväggarna sitter ett plakat med följande text: "Tag ert julbad hos oss. Hallon serveras under badningen medan familjen är ute och letar efter er".

Herr Medelberg vandrar vidare i allt oväsendet. Överallt vimlar det av jultomtar som syssla med än det ena och än det andra. Här demonstreras pingpongspel, nya danssteg, senaste snittet vad beträffar klädelegans, tusen och ett olika sätt att se lat ut samt mycket,

Ordföranden har ordet

Snart har ännu ett år gått till ända. Ett år fyllt av oro och undran. Ena dagen skall det avrustas och skäras ned på försvarskostnaderna, och nästa dag ropas det på mer krigsmaterial och större anslag, allt eftersom läget ute i världen förändras. Och detta blott tre år efter det förfärliga kriget slutade. Är det inte konstigt?

Året har väl annars inte för vår del innefattat så stora sensationer. Juni kom med den sedvanliga årsavslutningen och den därmed förknippade kamratträffen. Kanske i lite olämplig tid just i samband med flottiljernas semester. Men till nästa år hoppas vi det blir ändring.

I augusti kom sedan de nya förmågorna till Västerås.

Den obligatoriska höstträffen hade vi

---

mycket annat. Innan vår gode vän Medelberg alldeles yr i huvudet tumlar ut på gatan utan några julklappar, byter han till sig något av det underligaste han i sitt liv skådat — en synnerligen färggrann slips att hänga om halsen på julboken därhemma — för enbart tre bruna små brödbitar, som han egentligen ämnat ge sin hund, men som denna vägrat att nosa på.

Det här käre läsare var väl en underlig julhälsning, tycker Du. Kanske — kanske inte. Om Du läser den noga förstår Du troligen att Du blivit ihågkommen med en tanke i all julbrådskan. En tanke som är vänlig och samtidigt fylld med en uppskattande humor.

Att denna berättelse om varuhuset är en pristävling förstår väl var och en. Den, som först inkommer med rätta lösningen får i pris — skriva en julhälsning till personalen i nästa julnummer.

Anm. Förutom möjligheten att få skriva en julhälsning till nästa år, erhåller förste pristagaren 5 kr.

i slutet av oktober här i Västerås. En riktigt trevlig och skojig träff! Ledsamt bara att inte fler medlemmar hade tillfälle att komma hit. Det kanske berodde på höst och kulen väderlek. Till våren skall det väl bli så mycket större anslutning, hoppas vi!

Om vi så skulle titta litet framåt också, så ser vi, att elevhemmet i Linköping blir klart till februari nästa år, och där blir det ju alldeles väldigt stiltigt och propert efter vad vi kan förstå.

Föreståndare där blir sekreterare Hofstedt, som alltså flyttar från Johannisberg och Västerås. Kamratföreningen vill här passa på, att tacka honom för de insatser, han redan gjort i vår förenings arbete, och kanske vågar vi också be honom om benäget bistånd i fortsättningen i den mån det går.

Till sist vill kamratföreningens styrelse önska alla medlemmar och andra vänner.

EN GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR

Från idrottsfronten

kan nämnas att Västerås i år tog hem handbollsturneringen vid höstens kamratträff och att Johannisberg blev god tvåa. Bordtennisen togs överlägset hem av Arboga med Johannisberg återigen på andra plats.

Vidare har Johannisberg tagit hem en triangelmatch i handboll i Sandviken. Referat av resan till Sandviken finnes på annan plats i tidningen.

ETT TACK.

Från mina kamrater och övriga goda vänner har jag på ett hjärtligt sätt fått mottaga bevis på vänskap.

Sålunda har jag fått en del bokverk samt hälsningar i massor. För allt detta framför jag här mitt varma tack.

Sanatoriet i Fur, Saleboda, den 9 november 1948.

”Kickan”.

Idrotten i FFV

Vår ordförande har redan nämnt något om den trevliga höstträff, vi fingo vara med om den 30—31 oktober, och eftersom ni fick ett program er tillsänt, skall jag inte här orda så mycket om detta.

Det var emellertid en sak, man tog upp till behandling i Kamratföreningen och som bör komma alla FFV-are till del på ett mera påtagligt sätt, och därför vill jag prata litet grand om idrotten i FFV.

Under tävlingarna på kamratträffarna har det alltid varit många, som protesterat tyst eller öppet mot ihopsättningen av en del lag eller om det skall vara finalkast eller inte i allmän idrott. Kamratföreningen och dess styrelse har därför försökt råda bot på denna avsaknad av direktiv, som har kännetecknat våra kamratträffars idrott.

Sålunda beslöt Kamratföreningen vid ovannämnda höstträff, att varje ort måste ställa upp med endast sina egna elever och icke använda sig av f. d. elever. Däremot är det inget som hindrar att f. d. elever utmanar ett kombinerat lag från skolan i någon idrottsgren.

Styrelsen har sedan diskuterat den allmänna idrotten och dess program och beslutat följande. De grenar i allmän idrott, som skall förekomma vid årsavslutningen, är: Löpning 100 m. och 1.000 m samt stafett 1.000 m. (100+200+300+400), längd- och höjdhopp, spjutkastning, kulstötning och diskuskastning.

För att tävlingarna icke skall behöva draga för långt ut på tiden och för att få dem mera rättvisa, beslöts att endast tre försök får användas vid tävlingarna i kast och längdhopp.

Varje ort får anmäla obegränsat antal deltagare, men endast de två bästa från varje lag erhåller poäng i tävlingen om vandringspriset. Detta pris skall för öv-

FFV-are!

Jag vill här på mitt eget sätt försöka tala om våra fritidsproblem och framhålla några synpunkter på detta ämne.

I tidningen Propellerbladet får ju vi lärlingar skriva öppenhjärtigt om vad vi tycker och tänker. Och nog ha vi en hel del att komma med, så att tidningen kunde vara ett månadsblad med ett stort antal blad och sidor i. Men hur är det? Nu kommer tidningen mera ut efter behov. På grund av behov är det således som tidningen kommer ut till jul. Som representant för Linköping har redaktionen uppmanat mig att skriva någonting till Propellerbladets julkhälsning från staden vid Stångån.

Vi linköpingsgrabbar gör väl, som både grabbarna i Arboga och Västerås, litet av varje. Med det menas att fritiden användes till att besöka dansbanor och biograf föreställningar, gymnastik- och olika träningslokaler samt idka gymnastik, boxning och tyngdlyftning. Fast dåligt förstås. För det mesta bli promenaderna inte längre än från verkstan' till massen och en och annan promenad i stan. Vi studerar böcker, som vi låna på biblioteket. Ja, vi gör som sagt litet av varje.

Vad skall vi då göra för att bättre trivas i tiden och på fritiden? Sova på sön-

---

rigt erövrar tre gånger för att bli ständigt egendom.

Skulle ett individuellt pris bli uppsatt i allmän idrott skall detta tilldelas den, som erhåller de flesta poängen oavsett tävlingen om vandringspriset.

Ja, detta var det väsentligaste av allt som diskussionen om idrotten på kamratträffen och sedermera i styrelsen lyckades åstadkomma, och vi får hoppas, att det, som nu blivit fastställt, kommer att leda in FFV-idrotten i större aktivitet och rättvisa.

Idrottsledaren.

Sekreteraren har ordet

Hej grabbar!

Redaktionen har stötit på mig och frågat om det är något aktuellt, som Ni borde ha reda på, samt bett mig framhålla mina synpunkter i saken.

Som Ni kanske kom ihåg på senaste kamratträffen, skulle vi hjälpas åt att få ihop ett sånghäfte med egna alster i. Och det tycker jag är alla tiders!

Nu är det emellertid inte meningen, att den här saken skall falla i glömska, för ju förr vi får den färdig, desto fortare få vi glädjas åt den på våra kamratträffar och samkväm.

Visa nu, att det inte blir samma historia med den här saken som med den i förra Propellerbladet utlysta tävlingen om den roligaste Johannisberg-historien. Samtidigt som redaktionen stötte på mig om det här bidraget, frågade jag, om det

---

dagarna förstås! Nej! Hur härligt är det inte, att när söndagen kommer få bege sig ut i skogen och komma bort från stadens jäkt och "stenöknens" kvalm och bensinångor, ut i naturen där den medhavda matsäcken, bestående av smörgåsar och varm mjölk eller kaffe i termos, smakar alldeles särskilt utmärkt. Har man sedan möjlighet att göra upp en liten eld, så är trivseln fulländad. Skulle inte du trivas med en sådan utflykt? Jo, säkert!

Nu kanske du tycker, att det där, det intresserar inte mig, och framför allt är det väl inget att skriva om till jul. Jo, det var meningen att detta skulle yttras nu, så att fler kan skriva ner sina intressen och entusiasmera någon. Sätt igång!

Till slut en hälsning från Linköping till alla lärlingar, och en välkomsthälsning till vår blivande föreståndare för elevhemmet i Malmslätt sekreterare Valentin Hofstedt!

GOD JUL önskas alla!

A. H.

hade kommit in många historier. Av den bekymrade minen i det förvridna ansiktet och frosskakningarna med huvudet förstod jag, att något bidrag ännu inte kommit redaktionen tillhanda. Detta föreföll mig konstigt, enär vi väl alla har upplevat många skojiga episoder under Johannisbergstiden.

Vi som var med på Dahlins tid, bör väl kunna berätta en hel del, som t. ex. när Folke Asplund, "Fimpen" och jag var i Sala och deltog i skolungdomens DM-tävlingar i backhoppning. Vi grabbar trängtade efter att få gå på en mjölkbar och stilla den värsta hungern. Dahlin, som gärna ville vara flott, bjöd emellertid på restaurant. Vi fick beställa vilket krubb, vi tyckte bäst om, och på frågan, vad vi ville ha för dricka till, svarade vi med en mun mjölk. Härvid slog sig Dahlin på sin ingalunda lilla mage och sa: "Man måste allt tänka på sitt välbefinnande, så för min del tar jag nog ett par öl".

Eftersom isen nu är bruten, hoppas jag att flera, ja många, historier kan flyta in efter denna, så att det verkliga kan bli tal om en pristävlan.

Så behöver ingen heller gå i tvivelsmål till vem våra visor skall inskickas. Adressen är väl känd. KFUM-gården Johannisberg, Västerås.

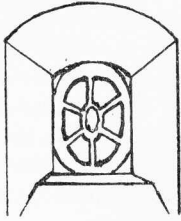
Ja, eftersom jag inte har mer att snacka om, ber jag inför den stundande julhelgen och årsskiftet att få sluta med att önska Er alla

En God Jul och Ett Gott Nytt År!

"Kippen".

UNDER GENOMRESAN

i Göteborg sammanträffade sekreterare Erik Tunås med nr. 1 Asp, 36 Olsson, 52 Larsson, 54 Lundberg och 58 Andersson. Det blev en liten kamratträff omkring "öden och äventyr" i dagar som gått. Naturligtvis gingo då tankarna runt hela Sveriges land med hälsningar till alla vänner.

Johannisbergs gluggen.

Handbollslaget till Sandviken

För någon tid sedan ,närmare bestämt den 13 november, åkte två handbollslag från Västerås upp till Sandviken för att delta i en trippelmatch, som KFUM i Sandviken hade inbjudit till. De båda lagen voro KFUM:s pojkhem i staden och Johannisberg.

Vi åkte buss dit och hem och startade kl. 15.15 i det första verkliga snövädret för året. Vid 19-tiden voro vi framme, och sedan vi blivit emottagna och fått genomgå det verkligt moderna pojkhemet där, blevo vi bjudna på trevlig teater och härligt kaffe med dopp.

På kvällen voro vi sedan ute var och en på sina platser för att studera staden. Var sin nyckel hade vi fått av föreståndaren för hemmet, så vi behövde inte tänka på att störa någon, när vi kommo hem.

Vid 7-tiden på söndagsmorgonen blevo vi uppjagade för att bege oss till den storslagna idrottshallen, Järnvallen, och spela vår handboll. Lottningen var redan klar, och i den första matchen möttes KFUM, Västerås, och KFUM, Sandviken.

I början togo båda lagen det litet lugnt, men så småningom började kanonerna dundra. När väl den första bollen låg bakom Sandvikens målvakt, så fortsatte det att rassla där med jämna mellanrum. Halvtid 7—2. I andra halvtid spottade Sandviken upp sig men kunde inte förhindra Västerås att vinna med 11—5.

Sandviken, som sålunda förlorade, måste nu ställa upp mot Johannisberg.

Efter en kort paus blåste också domarn till spel. Det blev fart från början. Men båda lagen kämpade med friskt mod, och målen lät vänta på sig. Emellertid lyckades Gustavsson och Björk göra två smarta mål, så att Johannisberg kunde gå till halvtidsvilan med en knapp ledning, 2—1. I andra halvleken kvitterade Sandviken, och lagen följdes sedan åt. Johannisberg fick ytterligare två mål genom Gustavsson och Palmberg, den senare på straff. Men som sagt det andra laget var inte sämre och slutresultatet blev 4—4. Ett rättvist resultat med hänsyn till spel-fördelningen.

Den sista matchen mellan KFUM, Västerås, och Johannisberg visade johannisbergarna ett ypperligt försvarsspel. Men även västeråsarna kunde konsten att täcka sitt mål, och därför höllos målsiffrorna nere. Redan efter några minuter tog Johannisberg ledningen genom ett grannt hoppkott av Morén. Västerås kvitterade och halvtid gick in med 1—1. I andra halvlek tillverkades endast ett mål, som Björk i Johannisbergs lag svarade för. KFUM, Västerås hade sedan goda chanser att kvittera, men ingenting ville riktigt lyckas för dem. Resultatet 2—1 till Johannisberg stod sig tiden ut, och alla johannisbergare kunde släppa av på den oerhörda spänningen, väl vetande att de ännu ett år utgick som segrare i denna turnering.

Efter alla handbollsmatcherna smakade det riktigt bra med mat, och sedan gingo vi ut i det vackra vädret och luftade oss ordentligt innan vi åter äntrade bussen och for hem efter en lyckad turnering.

”Seati”.